

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.128/2016/9. szám

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2017. június hó 19. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A szolgálati tekintély megsértésének vétsége és más bűncselekmény miatt **I.r.** vádlott és társa ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2016. szeptember 22. napján kihirdetett 42(II.)Kb.668/2016/7. számú ítéletét megváltoztatja.

II.r. vádlottal szemben alkalmazott próbára bocsátást megrovás intézkedésre enyhíti.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét **II.r.** vádlott tekintetében helybenhagyja.

Indokolás:

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2016. szeptember 22. napján kihirdetett 42(II.)Kb.668/2016/7. számú ítéletével **II.r.** vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 226. § (1) bekezdésébe ütköző rágalmazás vétségében, ezért 1 évre próbára bocsátotta. Kötelezte a vádlottat 7.765 forint büntügyi költség megfizetésére. Ellenben **I.r.** vádlottat az ellene a Btk. 447. § (1) bekezdés a./ pontjába ütköző szolgálati tekintély megsértésének vétsége miatt emelt vád alól felmentette. Megállapította, hogy az ügyben felmerült további 7.765 forint büntügyi költséget az állam viseli.

A tárgyaláson a katonai ügyész a nyilatkozattételre három napi gondolkodási időt tartott fenn, majd mindkét vádlott tekintetében tudomásul vette az ítéletet. Az **I.r.** vádlott szintén három napot tartott fenn, majd az elsőfokú ítéletet tudomásul vette. A **II.r.** vádlott és védője irány megjelölése nélkül jelentettek be fellebbezést. Az ítélet az **I.r.** vádlott vonatkozásában 2016. szeptember 26. napján jogerőre emelkedett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.1008/2016/1. számú átiratában arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság tanácsulésen a tényállást a Be. 352. § (1) bekezdés a./ pontja alapján egészítse ki azzal, hogy **I.r. vádlott** a **II.r.** vádlottal szemben joghatályos magánindítvánnyal élt, továbbá a Be. 372. § (1) bekezdése szerinti eljárásban állapítsa meg, hogy a **II.r.** vádlott a Be. 338. § (1) bekezdése alapján 15.530 forint büntügyi költség megfizetésére köteles. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására tett indítványt.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.1008/2016/1. számú átiratában kifejtette, hogy a tényállás hiányos, mert nem tartalmazza, hogy **I.r. vádlott** 2016. február 10-én joghatályos magánindítvánnyal élt. Álláspontja szerint téves a **II.r.** vádlott védőjének az érvelése, hogy a **II.r.**

vádlott cselekménye nem alkalmas arra, hogy rágalmazás alapjául szolgáljon, mivel az egy elévült fegyelemsértés elkövetésére utalt. A II.r. vádlott kijelentése szerint **I.r. vádlott** hivatali visszaélést valósított meg, ami alkalmas az I.r. vádlott becsülete csorbítására. A bünyügyi költség vonatkozóan kifejtette, hogy a 15.530 forint bünyügyi költség annak kapcsán merült fel, hogy a nyomozás során a II.r. vádlott még tanúként kérte a költsége megtérítését. Az ő bünyössége azonban megállapítást nyert, ezért ezt a költséget teljes egészében viselnie kell.

A II.r. vádlott védője írásban a másodfokú bíróság felhívására nyilatkozott a fellebbezése irányáról, és azt felmentésben jelölte meg.

A védő a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a fellebbezését, valamint az elsőfokú bírósági tárgyaláson megtartott perbeszédében foglaltakat tartotta fenn. Kifejtette azon álláspontját, hogy védence kijelentése még fegyelmi eljárás megindítására sem szolgálhatott alapul, mivel olyan cselekményre vonatkozott, amely három évvel azelőtt történt. Rágalmazás megvalósítására a kijelentés nem volt alkalmas, ezért védence felmentésére tett indítványt.

A II.r. vádlott és védője által bejelentett fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 349. § (1) bekezdése alapján bírálta felül, felülbírlata nem terjedt ki az ítélet I.r. vádlottra vonatkozó részére, figyelemmel arra, hogy az elsőfokú ítélet az ő vonatkozásában már 2016. szeptember 26. napján jogerőre emelkedett.

A felmentésre irányuló vádlotti és védői fellebbezés nem alapos.

A másodfokú katonai tanács a felülbírlat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság tárgyalása során az eljárási szabályokat betartotta. A tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett. A II.r. vádlott mind a nyomozás során, mind a tárgyaláson tagadta a terhére rótt büncselekmény elkövetését. Védekezése szerint az I.r. vádlottra csak a cigaretta vásárlásra vonatkozó kijelentést tett, azonban nem állított olyat, hogy az I.r. vádlott cigarettát fogvatartottnak adott volna át. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a tényállást a vádlottnak a nyomozás és a tárgyalás során tett tagadó vallomásaival szemben az I.r. vádlott terhelő vallomása, a tárgyaláson kihallgatott tanúk vallomásai, valamint a tárgyaláson a bizonyítás anyagává tett okirati bizonyítékok alapján állapította meg. Az elsőfokú katonai tanács ítélete 3. oldal közepétől a 8. oldal 3. bekezdéséig értékelte az általa megismert bizonyítékokat, és logikus, meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért nem a II.r. vádlott védekezését fogadta el a tényállás alapjául. Helytállóan hivatkozott arra, hogy az I.r. vádlottnak a II.r. vádlottra tett következetes terhelő vallomását alátámasztották **tanú1** és **tanú2** közvetlen tanúk következetes vallomásai, valamint az ügy belső kivizsgálása és nyomozása során keletkezett okirati bizonyítékok, így különösen az I.r. vádlottnak, illetve **tanú1** és **tanú2** tanúknak a vallomásaikkal egybevágó írásbeli jelentései is.

Észlelte a katonai tanács, hogy a törvényszék katonai tanácsa által rögzített történeti tényállás a Be. 351. § (1) bekezdés b./ pontja alapján megalapozatlan, mivel részben hiányos, illetve a II.r. vádlott személyi körülményei az időközben bekövetkezett változások miatt kiegészítésre szorulnak, ezért a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú bíróság ítéletének történeti tényállását a Be. 352. § (1) bekezdés a./ pontja alapján a nyomozati iratok 97. oldalán található **I.r. vádlott** által tett nyilatkozatára figyelemmel annyiban egészíti ki, hogy: „Az I.r. vádlott joghatályos magánindítványt terjesztett elő.” A II.r. vádlott személyi körülményeit a másodfokú katonai tanács rendelkezésére

álló személyügyi parancs alapján annyiban egészíti ki, hogy: „A II.r. vádlott szolgálati viszonya 2017. március 05-ei hatállyal egészségügyi okból megszűnt.”

Az elsőfokú bíróság által megállapított és a másodfokú katonai tanács által ekként kiegészített tényállás megalapozott, mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálatá alapjául elfogadta.

Az irányadó tényállás alapján a katonai tanács okszerűen vont le következtetést a II.r. vádlott bűnösségére, és helyes a cselekmény jogi minősítése is. Nem tévedett a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor **II.r.** vádlott bűnösségét a Btk. 226. § (1) bekezdésébe ütköző rágalmozás vétségében megállapította. Ezt a bűncselekményt az követi el, aki valakiről más előtt a becsület csorbítására alkalmas tényt állít, híresztel vagy ilyen tényre közvetlenül utaló kifejezést használ. A bűncselekmény jogi tárgya a becsület, melyen a társadalmi megbecsülés, a társadalomban kialakult kedvező értékítélet és az emberi méltóság értendő. Nem kétséges, hogy az elsőfokú bíróság által az ítéleti tényállásban megállapított az a cselekmény, hogy a II.r. vádlott kijelentette, hogy látta, amikor három éve egy téli hónap 29. napján **I.r. vádlott** 3 doboz Marlboro cigarettát adott a fogvatartottaknak, amire nem lehetett pénze, alkalmas a büntetés-végrehajtási tiszt becsületének csorbítására. A II.r. vádlott kijelentése arra utal, hogy az I.r. vádlott az általa megjelölt alkalommal hivatali visszaélés büntetést követte el. Így a védőnek az elévült fegyelmi vétségre, ezen keresztül a II.r. vádlotti kijelentésre, mint a rágalmozás megvalósítására alkalmatlan magatartásra vonatkozó hivatkozása eredményre nem vezethetett, az általa hivatkozott eljárási akadály releváns tényként nem vehető figyelembe a cselekmény minősítésekor.

Az elsőfokú bíróság ítéletében helytállóan sorolta fel a joghátrány meghatározása során figyelembe vehető körülményeket, és alkalmazott a vádlottal szemben büntetés kiszabása helyett intézkedést. A bíróság ítélete 9. oldal utolsó két bekezdésében indokolta, hogy miért tért el a katonai ügyész indítványától és alkalmazott a II.r. vádlottal szemben megrovás helyett próbára bocsátás intézkedést. Megállapítható azonban, hogy az ügyben további jelentős időmúlás következett be, illetve a II.r. vádlott szolgálati viszonya időközben egészségügyi okból megszüntetésre került. A II.r. vádlott részéről a csekélyebb tárgyi súlyú bűncselekmény elkövetésére szolgálati viszonyával összefüggésben került sor, a másodfokú bíróság álláspontja szerint cselekménye - leszerelésére is figyelemmel - már olyan csekély fokban veszélyes a társadalomra, hogy vele szemben a törvény szerint alkalmazható legkisebb büntetés kiszabása, vagy más intézkedés alkalmazása is szükségtelen. A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa ezért az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és **II.r.** vádlottal szemben alkalmazott próbára bocsátást a Btk. 64. §-ában meghatározott megrovás intézkedésre enyhítette. A Btk. 64. § (2) bekezdése alapján a másodfokú bíróság a II.r. vádlottat felhívja, hogy a jövőben tartózkodjon bűncselekmény elkövetésétől.

A másodfokú bíróság nem értett egyet a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség azon indítványával, hogy az elsőfokú bíróságnak a bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezéseit megváltoztatva a II.r. vádlottat kell kötelezni a teljes bűnügyi költség megfizetésére. A másodfokú ügyészi hivatkozás szerint ugyanis a teljes bűnügyi költség a II.r. vádlott tekintetében merült fel, a nyomozás kezdeti szakaszában tanúként történő kihallgatásával kapcsolatos utazási költségként. A költségjegyzék alapján nem kétséges, hogy a tanúként idézett **II.r. vádlott** útiköltségeként merült fel a teljes bűnügyi költség. Az I. és II.r. vádlottak tekintetében megállapított tényállások összefüggésére, valamint a bűnügyi költség tekintetében eltérő törvényi rendelkezés hiányában az elsőfokú bíróságnak a bűnügyi költségre vonatkozó rendelkezéseinek megváltoztatására nincs lehetőség.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372. § (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2017. június 19.

Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k. a tanács elnöke, Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k. előadó bíró,
Dr. Szabó Éva hb. alezredes s.k. bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete **II.r.** vádlott tekintetében a rendelkező részben írt változtatással jogerős és végrehajtható.

, 2017. június 19.

. Török Zsolt hb. ezredes s.k.
a tanács elnöke